

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de motivare a autorității contractante, în măsura în care aceasta nu a indicat caracteristicile și avantajele respective ale ofertelor reținute, cu încălcarea articolului 113 alineatul (2) din Regulamentul financiar, a articolului 161 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (denumite în continuare „normele de aplicare a Regulamentului financiar”), a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 296 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului transparenței, în conformitate cu articolul 102 din Regulamentul financiar și cu articolul 15 alineatul (3) TFUE, în măsura în care autoritatea contractantă a omis să furnizeze informații și dovezi cu privire la aspectul dacă eșantioanele furnizate în cadrul ofertelor pentru reevaluarea acestora era identice cu eșantioanele evaluate inițial în cadrul primei proceduri de evaluare, care a fost anulată ulterior.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – NeXovation/Comisia

(Cauza T-353/15)

(2015/C 311/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: NeXovation, Inc. (Hendersonville, SUA) (reprezentanți: A. von Bergwelt, F. Henkel și M. Nordmann, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei C (2014) 3634 final a Comisiei Europene din 1 octombrie 2014 (astfel cum a fost modificată prin rectificarea din 13 aprilie 2015) având ca obiect ajutorul de stat SA.31550 acordat de Germania în favoarea Nürburgring în măsura în care:
- constată că vânzarea activelor deținute de Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH și Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nu constituie ajutor de stat, astfel cum se indică la primul punct al considerentului 285 al deciziei atacate;
- constată că vânzarea activelor deținute de Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH și Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nu conduce la o continuitate economică între Nürburgring GmbH Motorsport Resort Nürburgring GmbH și Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, pe de o parte, și Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, pe de altă parte, noul proprietar al activelor, sau filiale sale, după cum se menționează în prima teză a celui de al doilea punct al considerentului 285 al deciziei atacate;
- constată că orice eventuală recuperare a ajutorului de stat incompatibil nu va viza Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, cumpărătorul activelor vândute prin procedura de licitație, sau filialele sale, astfel cum se indică la articolul 3 alineatul (2) din dispozitivul deciziei atacate, în conformitate cu a doua teză a celui de al doilea punct al considerentului 285 al deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei din 1 octombrie 2014 (astfel cum a fost modificată prin rectificarea din 13 aprilie 2015), prin care se constată că vânzarea activelor complexului Nürburgring nu constituie ajutor de stat, că aceasta nu conduce la o continuitate economică între vânzătorul și cumpărătorul activelor și că orice eventuală recuperare a ajutorului de stat incompatibil nu va viza cumpărătorul activelor.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE de către Comisie întrucât aceasta a interpretat greșit sensul unei proceduri de licitație deschise, transparente și nediscriminatorii, cu vânzarea către ofertantul care a oferit prețul cel mai mare, și, în continuare, nu a investigat în mod corespunzător implicarea statului în procesul de vânzare;
2. Al doilea motiv întemeiat pe aplicarea greșită a articolului 107 alineatul (1) TFUE de către Comisie în măsura în care aceasta concluzionează că închirierea temporară a activelor circuitului nu conduce la un ajutor de stat și că vânzătorii nu au influențat în mod nelegitim revânzarea activelor către un investitor rus;
3. Al treilea motiv întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a principiului continuității financiare/economice;
4. Al patrulea motiv întemeiat pe neinițierea de către Comisie a unei proceduri oficiale de investigare;
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a drepturilor reclamantei în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr 659/1999;
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului investigării imparțiale și diligente;
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 296 alineatul (2) TFUE.

Recurs introdus la 9 iulie 2015 de CJ împotriva Hotărârii din 29 aprilie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexate F-159/12 și F-161/12, CJ/ECDC

(Cauza T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: CJ (Agios Stefanos, Grecia) (reprezentant: V. Kolias, lawyer)

Cealaltă parte din procedură: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC)

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 29 aprilie 2015 în cauzele conexate F-159/12 și F-161/12, CJ/ECDC, în măsura în care:
- a respins în parte acțiunea în cauza F-159/12 și a dispus ca recurentul să suporte propriile cheltuieli de judecată;
- a respins în integralitate acțiunea în cauza F-161/12 și a obligat recurentul la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de ECDC;